

שוב האמא אשמה?

בימים אלו מוקרן הסרט "צעירה ויפה" של הבמאי פרנסואה אוזון.
למרות שהסרט לא קל, אני ממליצה להורים למתבגרים ללכת לראותו.
למה?

כי הוא ממחיש באיזו קלות יכולה נערה לנהל חיים כפולים, מבלי שלהורים יהיה צל של מושג על כך.

מדובר במשפחה מבוססת ומשכילה המקיימת ארוחות משפחתיות, יוצאת יחד לחופשות, דורשת נימוסים ומציבה דרישות התנהגות ברורות – ולמרות כל זאת, קורה מה שקורה.

כאישה משוחררת וכאם למתבגרים, קשה לי עם הנטייה הקיימת בחברה, להאשים את האמא, ברוב הרעות החולות של ילדיה, אך לדעתי, בסרט זה ניתן לזקוף לחובתה של האם לפחות חלק מההתפתחויות.

ומה היתה טעותה העיקרית?

שלא באמת ראתה את ביתה ולא עשתה ניסיונות להכיר את עולמה הפנימי.

ולא, לא מדובר באיזו אם מרשעת בסגנון אימה של סינדרלה, אלא באישה משכילה האוהבת את ביתה אך רואה אותה דרך צרכיה שלה.

אחד משיאי הסרט הוא שגם כאשר מתגלה הסוד הנורא, האם עדיין עסוקה בעצמה ומטיחה בילדתה: "יש לך מושג איך אני מרגישה?".
כלומר, גם בשעת השבר היא חושבת קודם כל על עצמה ורק אח"כ מתפנה לתהות לפשר מעשי הנערה.

מסקנות והמלצות:

1. היו נוכחים בחיי ילדכם: דעו לאן הם הולכים, היכן הם מבלים ועם מי הם משוחחים במגוון המסכים העומד לרשותם.
2. הציבו גבולות ברורים אך מותאמים לגיל ולנסיבות. גבול שאינו מתאים עלול להירמס בגסות, ולא פעם, גם ללא ידיעתכם.
3. דברו איתם ולא אליהם! אל תסתפקו בשיחות טכניות (אכלת? הכנת שיעורים? רוקנת מדיח?) תשאלו גם על הרגשות והמחשבות שלהם (איך אתה מרגיש? את חושבת ש... ושתפו אותם באלו שלכם.
4. כבדו את ילדיכם המתבגרים כבני אדם בזכות עצמם וזכרו שהם אמורים לחיות את חייהם לא את חייכם.

רלי ארין

ראש היחידה למאבק באלימות והתמכרויות